

Mircea SUCIU



Mircea SUCIU
STUDY FOR THE BIG FIRE
ulei pe pânză
olaj, vâscon
oil on canvas
50x50cm, 2007

Ecourile realității, Efectul Boomerang și lucrurile simple

Mircea Suciul se află într-un moment de rafinare a mijloacelor sale de expresie picturală și de îmbogățire a universului său simbolic. Personajele subiectelor sale actuale se înfățișează ca supraviețuitori ai crizei europene postmoderne a picturii, priviți ca mijloc clasic de exprimare artistică. În fapt, ele reprezintă o re-poziționare a picturii în ulei pe pânză.

În viață, lucrurile simple sunt întotdeauna greu de obținut. Să simți și să trăiești lucruri simple precum cerul albastru, plaje virgine, fete fericite, somnul bun; cine își poate dori mai mult? Lucrurile simple cutremură întotdeauna simțurile oricui. Este la fel și în cazul ultimelor picturi ale lui Mircea Suciul; un fel de icoane ale atracției pure ce par desprinse din realitate, într-o lume a ecourilor.

Picturile lui Suciul prezintă o realitate transformată de fundalurile goale într-un loc generator de atmosferă a lucrurilor simple. Pentru aceasta, Suciul creează realitatea utilizând două layere. Ultimele sale compoziții sunt neobișnuite și surprinzătoare. Pentru primul layer, Suciul utilizează imagini ale începuturilor advertisingului american al anilor '40-'50. Le pictează după imagini alb-negru, recolorându-le într-un proces cartezian. La nivel formal, tehnica sa utilizează deopotrivă figurativul și abstracția. Realismul este folosit pentru primul layer, în care personajele sunt selectate pe conturul și formele lor și, pur și simplu, aruncate în golul compoziției. Trebuie adăugat că Suciul reconsideră abstracția ca atracție pentru simplitatea orientală ce aduce un plus de înțeles acestui context.

La o primă vedere, golul fundalului dă senzația de anxietate și totodată frică de limita eternității acolo unde ecourile realității apar. Este o senzație ciudată de "nu mai este nimeni acolo" în pictura lui Suciul. Personajele sale sunt singure și suferă din cauza golului. Poate doar aceste ecouri sunt singurele lor dovezi ale existenței realității. Personajele și povestea lor încearcă în multe feluri să evadeze din cadrul compoziției. Este oarecum același tip de imagine cu capul învățatului privind către marginile universului care este totodată marginea picturii.

Dar, la o a doua privire, îți dai seama de ce Mircea lasă fundalurile compozițiilor sale goale. Face asta doar pentru a invita privitorul să continue pictura sa cu ochiul imaginar, după bunul plac, să privească ce fantezie își dorește. Acest mecanism Suciul îl numește "Efectul Boomerang": împărțirea artei ce se întoarce de la privitor cu mai multe sensuri decât a pus în ea creatorul.

O altă atmosferă favorită a lui Mircea Suciul este "senzația constantă de vinovăție".

Există ceva ce fiecare personaj are de ascuns în afara cadrului compoziției și trebuie să ghicești ce este acel ceva... Din nou e o urmă de ecou din afara imaginii. Probabil aceasta este calea de a ajunge la lucrurile simple cunoscându-le ca ecouri ale realității complicate.

Cosmin NĂSUI, critic de artă și curator independent

A valóság visszhangjai, a bumeráng effektus és az egyszerű dolgok

Mircea Suciul művészi kifejező eszközei finomításának periódusában van, szimbolikus univerzumának a gazdagításában. Mostani témáinak szereplői úgy jelennek meg, mint a posztmodern európai festészet krízisének a túlélői, mint a művészi kifejezés klaszikus eszköze. Tulajdonképpen ezek a festészet re-pozicionálását jelentik olajban vászonra. Az életben az egyszerű dolgokat a legnehezebb megszerezni. Hogy megérezz és megélj olyan dolgokat, mint a kék ég, a szűz partok, boldog lányok, jó álmom, ki is akarna ennél többet? Az egyszerű dolgok mindig felrázzák bárkinek a érzékeit. Pont úgy, mint Mircea Suciul utóbbi munkáiban: a tiszta vonzás egyfajta ikonjai ezek, amelyek mintha elszakadnának a valóságtól a visszhangok világába.

Suciul képei megváltozott valóságot mutatnak be az üres hátterekkel, amelyek az egyszerű dolgok generátorává válnak. Mindehhez Suciul két réteget használva teremti meg a valóságot. Utolsó kompozíciói szokatlanok és meglepőek. Az első réteghez Suciul a 40-50-es évekbeli amerikai reklámok kezdetekéig a képeit használja fel. Fekete-fehér képek alapján festi meg őket, karteziánus folyamatban színezve újra őket. Formális szinten technikájában használja mind a figuratívot mind az absztrakciót. A realizmust az első rétegben használja, amelyben a szereplőket meghatározza a körvonalakkal és egyszerűen bedobja őket a kompozíció üresébe. Hozzá kell fűzni, hogy Suciul újraértelmezi az absztrakciót, mint vonzódást a keleti egyszerűséghez, ami a kontextus plusz értelmezését nyújtja. Első látásra a háttér üressége szorongást okoz és félelmet a végtelen határaitól, ahol a valóság visszhangjai megjelennek. Van egy furcsa „senki más

nincs ott” érzés Suciul képeiben. A szereplők magányosak és szenvednek az üresség miatt. Talán csak ezek a visszhangok az egyedüli bizonyítékai a valóság létezésének. A szereplők és történeteik több módon is megpóálódnak kimenekülni a kompozíció keretei közül. Ugyanolyan fajta kép, mint tanult fejjel nézni az univerzum határait, amik egyúttal a kép határai is.

De másodjára is megnézve rájövünk, hogy miért hagyja Mircea Suciul üresen a háttereket. Azért teszi ezt, hogy felkérje a nézőket, folytassák a képet képzeletbeli szemmel, saját kedvük szerint, olyan fantáziákat lássanak bele, ami csak jólesik. Ezt a mechanizmust úgy nevezi Suciul, hogy „bumeráng effektus”: a művészet megosztása oly módon, hogy a nézők szeméből több értelmezés jön vissza, mint amennyit az alkotó elhelyezett. Mircea Suciul másik kedvenc atmoszférája a „bűnösség konstans érzése”.

Van valami, amit minden szereplő el akar rejtteni a kompozíció keretein kívülre, és ki kell találnunk, hogy mi is ez... Ismét egy viszhangról van szó, ami jelen esetben a képen kívül helyezkedik el. Valószínűleg ez a módja annak, hogy lejussunk az egyszerű dolgokhoz, úgy ismerve meg őket, mint a komplikált valóság visszhangjai.

Cosmin NĂSUI, független kurátor és műkritikus
(fordította: SZABÓ Csilla)

Mircea SUCIU
STUDY FOR THE BIG FIRE
ulei pe pânză
olaj, vâscon
oil on canvas
50x50cm, 2007





Mircea SUCIU
OH MY GOD!
ulei pe pânză | olaj, vászon | oil on canvas
50x50cm, 2008

Mircea SUCIU
DEAD END
ulei pe pânză | olaj, vászon | oil on canvas
50x60cm, 2007



Echoes of Reality , Boomerang Effect & Simple Things

The simple things in life are always hard to get. See and feel simple things like blue sky, sunshine, virgin beaches, happy faces, good sleep. How can anybody wish for more? These simple things thrill everybody's senses.

And it's the same in the case of the last paintings of Mircea Suci, some kind of icons of simple, pure attraction looking like they are unstitched from reality in a world of echoes.

Suciu's paintings are presenting a kind of evocative reality transformed by empty backgrounds in a place generating the atmosphere of the simple things. That's why Suci creates reality using two layers.

His compositions are unusual and totally surprising. For the first layer Suci uses recycled images from early '40 - '50 American advertisings. He paints them after black & white pictures recoloring the images in a Cartesian process. On a formal level his technique is using both realism and abstraction. Realism is for the first layer where the characters are selected on their shapes & shadows and after that simply dropped in emptiness. Suci reconsidered abstraction like attractions for oriental simplicity which is more meaningful in this context.

At a first look emptiness of the background is giving the anxiety and also fear of the edge of eternity where the echoes of reality appear. It's a strange sensation of "no one else is there" in Suci's paintings. His characters are alone and suffering because of the emptiness. Maybe only these echoes are their proof of reality.

In many ways the characters and the story are trying to get out from the composition frame. At a second look you realize why Mircea is letting the background empty. It is just because he is inviting the viewer to continue his painting with the imaginary eye the way he likes it, to see what fantasy story he wants. Suci calls this mechanism the "Boomerangs effect": sharing art that comes back with multiple senses that the creator put inside.

The constant feeling of guilt is also a favorite atmosphere that Mircea put in some of his paintings. It is something that each of his characters has to hide outside of the composition and you have to guess what it is. ... So the same is something echoing from the outside of image. Probably this is the way of reaching the simple things by knowing them only through echoes of a complicated world.

Cosmin NĂSUI, art critic and freelance curator

Mircea SUCIU
MONALISA SMILE
ulei pe pânză | olaj, vászon | oil on canvas
40x40cm, 2007





Mircea SUCIU
STUDY
ulei pe pânză
oil on canvas
120x130cm, 2007



Mircea SUCIU
DEEP TRIP
ulei pe pânză
olaj, vászon
oil on canvas
30x20cm, 2007